

Samarra-forbrydelsen er USA's værk for at opdne til splid mellem muslimerne

O muslimer

O folk i Irak

Er det ikke på tide, at I indser, at besættelsesstyrkerne i Irak under ledelse af USA er hovedkilden til katastrofer og den vidt udbredte ondskab? Er det ikke på tide, at I indser, at det er besættelsesstyrkerne, som står bag sprængningen af moskeerne og markedspladserne, drab på civile, snigmord på og bortførelsen af de muslimske *ulama'* – sunnitter og shiitter? Er det ikke på tide, at I indser, at tilliden eller loyaliteten til besættelsesstyrkerne samt retfærdiggørelsen af deres forbliven ikke er andet end en vej, der fører til en forøgelse af forbrydelsen og misgerningen?

Besættelsesstyrkerne er i knibe i Irak, hvor de er på grænsen til at synke i deres nederlag og dræbte soldater. Hver gang kniben forværres for dem, begår de en forbrydelse her og der efter at have forberedt gerningsstedet, så det fremgår som om, at sunnitterne står bag, hvad der rammer shiitterne, og at shiitterne står bag, hvad der rammer sunnitterne. Derved får besættelsesstyrkerne de to parter til at tørne sammen, mens disse styrker forbliver i sikker og god behold og betragter situationen fra lang afstand. Det er ikke en tilfældighed, at Samarra-forbrydelsen indtraf efter den amerikanske ambassadørs udtalelse om sekterisme i forsvars- og indenrigsministeriet.

O muslimer

Den, som nøje har fulgt med i sprængningen af de to imamers (raa) helligdom i Samarra, vil tydeligt kunne se, at denne ugerning ikke er begået af menige individer, men af professionelle statsapparater. Så denne store ødelæggelse, der er sket, påviser, at der er tale om sprængstoffer, som er fremstillet på en nøjagtig og fuldendt måde, hvad angår kvantitet og kvalitet. Sprængstofferne er endda placeret med stor præcision, så de ikke glipper deres mål. Hvis man ud over alt dette tilføjer, at helligdommen ikke er et almindeligt øde sted, men er befærdet og bevogtet sikkerhedsmæssigt, hvordan har det så været muligt at udføre denne forbrydelse med en sådan nøjagtighed og derefter trække sig tilbage trygt og sikkert, hvis det ikke er fordi, at det er ansvarlige apparater med magt og overherredømme i landet, som har stået for det?!

Besættelsesstyrkerne har planlagt og i ledtog med deres kollaboratører udført denne hændelse i Samarra. Hændelsen er en tragedie, men besættelsesstyrkernes realisering af deres mål er endnu værre og rædselsfuldt, hvor de får muslimerne – sunnitter og shiitter – til at tørne sammen. Efter denne forbrydelse blev der bragt nyheder om hændelsen af bortførelser og drab på sunnit-*ulama'* og påførelsen af ødelæggelser på deres moskeer, ligesom der blev hørt om drab på nogle fanger og journalister, hvilket er med til at få besættelsesstyrkerne, især USA, til at realisere sine hensigter med at forårsage splid.

USA, Storbritannien og alle besættelsesstyrkerne hverken overholder en aftale eller en pagt med de troende. Og da vi mener, at disse besættelsesstyrker og deres kollaboratører står bag sprængningen af helligdommen, så udelukker vi ikke, at disse ikke blot har en finger, men flere fingre, med i spillet i forbindelse med gennemførelsen af de efterfølgende ugerninger, således at de får begivenhederne til at fremstå som en slags sekterisk kamp mellem muslimerne.

O muslimer

O folk i Irak

Hizb ut-Tahrir bekræfter tre virkeligheder for jer, så I får indsigt i jeres forhold:

Den første: Det er besættelsesstyrkerne, med USA i spidsen, som står bag drab på civile, sprængningen af markedspladser og moskeer, bortførelsen af *ulama'* og drab på de, som er trofaste over for deres *deen* (Islam) og deres *ummah*. Hvad muslimen angår, så modstår denne besættelsesmagt og ikke forvolder skade på sin familie, sit marked og sin moske, da drabet på en muslim uretmæssigt er mægtigere hos Allah end ødelæggelsen af Ka'bah og verdens undergang. Muslimen må i sine krige med sine fjender hverken dræbe en ældre, et barn eller en kvinde, nedlægge et bedested eller dræbe en, der praktiserer bederitual heri. Allahs Sendebud (saaws) siger:

«

»

”Verdens undergang er sandelig lettere for Allah end drabet på en troende uretmæssigt.” Berettet af Ibn Majah. Allahs Sendebud (saaws) siger også:

»

«

”Drag af sted i Allahs navn og med Allah(s hjælp) og ifølge Allahs Sendebuds tro, og dræb ikke en gammel mand, et barn, en mindreårig eller en kvinde, og I må ikke plyndre, og saml jeres krigsbytte og gør udbedringer og vær gode, da Allah visselig elsker de godgørende.” Berettet af Abu Dawud.

Den anden: Selv om muslimerne er uenige inden for emnet om *imamah* (lederskab), så er de dog hverken uenige om kærligheden til Allahs Sendebud (saaws) eller kærligheden til hans rene familie, da disse spørgsmål har de højeste stadier hos

alle muslimer, og konsekvenserne for den, som er fjendtligt indstillet over for Allahs Sendebud og hans familie (*aal al-bait*), vil være mørke og katastrofale på den dag, hvor hverken ejendom eller børn vil gavne, på nær den som kommer til Allah med et ulasteligt hjerte. Muslimerne må heller ikke anklage hinanden for at være vantro, da dette er en stor sag hos Allah, Hans Sendebud og de troende. Allah (swt) siger:

”Sig: Jeg beder jer ikke nogen løn derfor, men om kærlighed til der står jer nær” (OQM. Al-Shura 42: 23)

og Allahs Sendebud (saaws) siger:

”Ingen af jer vil have iman, førend jeg er bliver mere kære for ham end hans fader, barn og alle menneskene.”
Berettet af al-Bukhari.

”Den, der anklager sin bror for at være vantro, så gælder det for en af dem.” Berettet af Ahmad.

Den tredje: De kolonialistiske kuffar-besætteres had til Islam og muslimerne, især USA og Storbritannien, og deres rænkespil og konspiration mod muslimerne er velkendte forhold om disse besættere, hvilket deres tunger udtrykker i deres udtalelser, og deres ugerninger bevidner i Abu Ghreib og Guantanamo og Janji-fæstningen, men hvad, deres hjerter skjuler, er endnu værre. I deres ondskab skelner de ikke mellem muslimerne, uanset deres *madhab* (retsskole) eller hjemland.

”Hvorledes (kan der være en pagt for disse), når de, hvis de overvandt jer, ikke overfor jer ville tage hensyn til slægtskab eller aftale” (OQM. Al-Taubah 9: 8)

Disse tre forhold forpligter jer, o muslimer, ved enhver forbrydelse der hænder på jeres markedspladser eller moskeer og ved enhver bortførelse af eller drab på jeres *ulama'*, til at rette jeres blikke mod besættelsesstyrkerne og deres agenter, som står bag disse forbrydelser. Og når I vender jeres blikke væk fra besættelsesstyrkerne og i stedet retter dem mod jer selv, så vil I have gjort besættelsesstyrkerne en stor tjeneste og givet dem mod til at tage et yderligere skridt til at opildne til splid imellem jer.

”Og splid er værre end drab” (OQM. Al-Baqarah 2: 191)

O muslimer

O folk i Irak

Hizb ut-Tahrir kalder jer til at vende besætternes og deres agenteres rænkespil mod dem selv, og at I ikke giver dem mulighed for at skabe splid imellem jer ved at havne i en borgerkrig, der vil ramme jer med Allahs, Hans Sendebuds og de troendes vrede. Vores nødbråb til jer er, at Samarra-tragedien bliver en tilskyndelse til en stærk harme rettet mod besætterne, og at I tager dem som fjende.

”De er fjenden, tag dig derfor i vare for dem” (OQM. Al-Munafiqoun 63: 4)

Det er derfor ikke tilladt for muslimerne at være loyal over for dem, samarbejde med dem, retfærdiggøre nogen som helst tilstedeværelse for dem, give dem noget opholdssted eller lempeliggøre et forhold for dem, da de er hovedkilden til alt ondt, hovedårsagen til lidelserne og står bag enhver ulykke, der rammer muslimerne.

”Overfor en troende tager de ikke hensyn til slægtskab eller aftale, og det er disse, som er overtræderne” (OQM. Al-Taubah 9: 10)

24. Muharram al-Haram 1427 e.H.
23/2/2006 e.Kr.